

Dt 8,1-20: Nebezpečie zabúdania. Keď prosperita skúša vieru: teológia pamäte

Koncentrická štruktúra Dt 8,1-18

- A (v. 1): rámeč, zameraný na **prísahu** otcom a na **zmluvu** základ vlastníctva zeme;
B (vv. 2-6): **púšť** – miesto **skúšky** (נסה), **výchovného poniženia** (ענה) a **Božej prozreteľnosti**;
C (vv. 7-9): kontrast medzi „úrodnou pôdou“ a neúrodnosťou púšte;
D (v. 10): **skúsenosť so stravou a nasýtením**;
E (v. 11): **napomenutie, aby nezabudli** (שכח) a **dodržovali prikázania YHWH**.
D' (v. 12a): **skúsenosť so stravou a nasýtením**;
C' (vv. 12c-14): kontrast medzi „dobrou zemou“ a neúrodnosťou púšte;
B' (v. 15-16): **púšť, miesto skúšky** (נסה), **výchovného poniženia** (ענה) a **Božej prozreteľnosti**;
A' (v. 17-18): rámeč, zameraný na **prísahu** otcom a na **zmluvu** ako základ vlastníctva zeme;

(A) ¹Každé prikázanie, ktoré vám ja dnes dávam, máte náležite plniť, aby ste žili a rozmnožovali sa, vošli a vlastnili krajinu, ktorú PÁN odprisahal vašim otcom.

(B) ²A **ROZPAMÄTÚVAJ** sa na celú cestu, po ktorej ťa Pán, tvoj Boh, vodil štyridsať rokov na púšti, aby ťa **pokoril, vyskúšal** a **zvedel**, čo je v tvojom srdci, či budeš zachovávať jeho príkazy, alebo nie. ³**Pokoril** ťa a dal ti **hladovať**; potom ťa **krmil** mannou, ktorú si **nepoznal** ani ty, [a **nepoznali**] ju ani tvoji otcovia, aby ti **ukázal** (הִרְדִּיךָ), že ČLOVEK **אִדְמָה** nežije len z chleba, ale že človek môže byť živý zo všetkého, čo vychádza z Božích úst. ⁴Odev sa na tebe **nezodral** a noha ti **neopuchla** - a je to štyridsať rokov. ⁵Teda **uvažuj** vo svojom srdci, že ako človek **שִׁסְ** **vychováva** svojho syna, tak Pán, tvoj Boh, **vychovával** teba. ⁶**Zachovávaj** príkazy Pána svojho Boha, **chodievaj** po jeho cestách a **boj** sa ho.

(C) ⁷Veď Pán, tvoj Boh, ťa chce viesť do **krásnej krajiny**, do krajiny potokov, prameňov a jazier, ktoré vyvierajú na roviny aj po vrchoch; ⁸do krajiny obilia, jačmeňa a viniča, figovníka a granátovej jablone, do krajiny olív a medu; ⁹do krajiny, kde budeš bez biedy jesť svoj chlieb a nebude ti v nej nič chýbať, do krajiny, v ktorej kameňoch je železo a z ktorej vrchov sa dobýva meď.

(D) ¹⁰Nuž keď sa **naješ a nasýtiš, poďakuješ sa Pánovi za krásnu krajinu**, ktorú ti dal.

(E) ¹¹**DÁVAJ POZOR**, aby si potom **NEZABUDOL na PÁNA, svojho Boha**, a nezanedbal jeho príkazy, zákony a nariadenia, ktoré ti ja dnes ukladám;

(D') ¹²aby sa nestalo, keď sa **naješ a nasýtiš**,

(C') keď si **postavíš pekné domy** a budeš v nich bývať, ¹³keď sa tvoj dobytok a ovce **rozmnožia**, keď budeš **mat' hojnosť** striebra a zlata a keď sa **zväčší** tvoje imanie, ¹⁴že by sa **spriečilo** (סָרַח) tvoje srdce a **ZABUDOL by si na PÁNA, svojho Boha**, ktorý ťa **vyviedol** ^{vyvádza} z Egypta, z domu otroctva,

(B') ¹⁵a ktorý ťa **viedol** ^{vedie} cez veľkú a hroznú púšť, pomedzi hady, vretenice a škorpióny, po vyprahutej zemi, kde niet nijakej vody; ktorý ti **vyviedol** ^{vyvádza} vodu z najtvrdšej skaly, ¹⁶ktorý ťa **sýtil** ^{sýtí} na púšti mannou, ktorú nepoznali tvoji otcovia, aby ťa **pokoril** a **vyskúšal** a nakoniec ti preukázal svoje dobrodenie.

(A') ¹⁷**Nehovor** si teda v srdci: *“Moja vlastná sila a moc mojej ruky mi získali toto bohatstvo,”* ¹⁸lež **BUDEŠ PAMÄTAŤ na PÁNA, svojho Boha**, ktorý ti **dáva silu** nadobúdať bohatstvo, **aby dodržal zmluvu**, ktorú odprisahal tvojim otcom, ako je to dnes.

¹⁹Keby si však napriek tomu **ZABUDOL na PÁNA, svojho Boha**, a **chodil by si za cudzími bohmi**, keby si ich **uctieval** a **klaňal sa im**, už dnes vám **vyhlasujem, že úplne vyhyniete**. ²⁰Aj vy **zahyniete tak, ako (zhynú) národy**, ktoré Pán vyhubí pred vami, lebo ste nepočúvali hlas Pána, svojho Boha.